[illegible] οὕνεκα [illegible] τῆς κακίας, ὃ ξένως ἴρους ποιεῖς :— [illegible]

ρκθ Καλά γε περὶ μὲν τοὺς ἄρχοντας τὰ ἆθλα. ἄρτι γε ταλαιπωρήσονται μέν, καὶ τὰ
αὐτῶν χεῖρω ποιήσουσι, τῶν κοινῶν ἐπιμελούμενοι. λήψονται δὲ ἀμοιβάς,
ὕβριν καὶ καταδίκην καὶ ἀτιμίαν καὶ κινδύνους. ταῦτα γὰρ κεκόμικεν αὖ,
τὸν ὑπ' ὅσου μὲν οὐδὲν ἀπηκαθέντας μεθ' ἡμῶν δὲ βεβιωκότα τρυφωνί-
ανόν. τὸν μὲν γὰρ ἕτοιμος χωρεῖν, ἐπὶ χαλκίδος. ὅπως ἀναγκάζηται δὲ
ὄντα ποιεῖν τοὺς αὐτόθι γεωργούς. ἑστηκότα δὲ ἐπὶ τῆς βαλβῖδος, περι-
σχὼν ἔφος ἀφῃρέθη. ἐν τῶν δρασυνάλου χαρῶν. προσπεσόντες γὰρ ἀνόσιοί τι-
νες ἐκάθευν ἥκοντες, καὶ θρασέως ἀσελγοῦντες οὐ καθεῖλον, χρυσοῦν τε ἐζή-
τουν. καὶ καταβάλλειν ἐβόων πόσον οἷα χρυσόν. μὴ φαινομένου δέ, σπῶντες
τρα πανταχοῦ, καὶ πολὺς ὁ θόρυβος. ἡ γυνὴ δὲ ἐξεπλήξει. καὶ τὸ βρέφος,
μικροῦ τῆς ἐνηδύος οὐ κατὰ νόμον ἐξέδραμεν. ἡμεῖς μὲν οὖν οὐ πρὸς μὲν κύ-
ριοι πληροῦμεν. συναχθόμεθα τῷ φίλῳ. σὺ δὲ παρὼν πλέον, μεθ' ἡμῶν
συνάλγησον. μόνος δὲ ἐπικούρησον. χρηστός τε φαινόμενος, καὶ τῇ δυνάμει
χρώμενος. ἔστω δὲ πρέπον μὲν τῆς χάριτος, τὸ μὴ δι' ὀργῆς λαβεῖν τι-
μωρίαν. μᾶλλον δὲ τὸ τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ζημιώσαντας ἐξελθεῖν μετενεγκεῖν.
δεύτερον δέ, τὸ λῦσαι τὴν ἐπικειμένην ζημίαν. ζητεῖν ἔστι τῶν ῥεόντων ἀ-
ζητοῦμεν. οὐδὲ γὰρ ἀπρακτίας καθ' ἡμέραν, τῶν ῥεόντων ἐστίν. οὐδέ γε
πάσης γνώμης, ἀλλὰ τῆς σῆς μόνης. μὴ οὖν θαυμάσῃς, ἀπάλαι διδάσκων
ἡμᾶς, ὡς κἂν τοῖς ἀμηχάνοις ἰσχύεις, ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἐπαναφέροντα
ἔργα ἐκείνοις ἐοικότα. ἀλλ' ἐννοήσας ὅθεν τε ἡ καταδίκη, καὶ τὸ πρᾶγμα
μεμψάμενος, καὶ τὸ τῆς ζημίας μέγεθος. καὶ τιμῶν ἡμᾶς. καὶ βοηθῶν
ἄρχοντι καταιγίρας ἐλαυνομένῳ πρᾶξιν. ὅσοι μὲν οἱ σὰ κόσμον. ἡμῖν
δὲ ῥᾳθυμίαν. τοῖς δὲ ἐκείνου, σωτηρίαν :— [illegible]

ρλ Τὸ δέ σε τοσούτοις κεκυκλωμένον πράγμασι, καὶ νυττόμενον ταῖς περὶ
τοῦ πολέμου φροντίσιν ὅπως ἡμῖν φοιτητὰς γενήσῃ σκοπεῖν, καὶ μηδὲ
μίαν ἀσχολίαν ἀξιοῦν εἶναι τηλικαύτην, ἥτις τοῦ τὰ ἡμέτερα θερα-
πεύειν ἀποστήσει, τίνα ἔστι θαυμάζειν ἀφθόνως τῶν παρὰ τοῖς ποιηταῖς
ἐπὶ φιλίᾳ βεβοημένων. ὁ δὲ αἴας ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ πτύει, οὐδ' ἄλλα πε-
βάλλων. ὁ δὲ οὐκ ἀπήγνυτο τὰ βέλη, ἀλλ' ἦν τὸ τοῦ αἴαντος σῶμα κρα-
τοῦν τοῦ σιδήρου, χάριεν ἡρακλέα καὶ τῷ τοῦ λέοντος δέρματι. αἰσχυ-
νόμενος οὖν οὗτος ὁ τοξότης ἐπὶ τοῖς σοῖς ἐπὶ τὸν οὐκ ἀδικοῦντα ἐχρῆτο,